

Sygn. akt II CZ 49/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSA Barbara Trębska

w sprawie z wniosku S. L.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Lasów Państwowych
Nadleśnictwa B.
o uchylenie postanowienia o stwierdzenie zasiedzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 25 września 2014 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 28 marca 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd drugiej instancji postanowieniem z dnia 28 marca 2014 r. wydanym na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną z mocy art. 519¹ § 1 k.p.c., a to wobec zaskarżenia nią postanowienia Sądu drugiej instancji z dnia 30 grudnia 2013 r. oddalającego zażalenie od postanowienia Sądu pierwszej instancji w przedmiocie odrzucenia wniosku o uchylenie prawomocnego postanowienia stwierdzającego zasiedzenie w sprawie I Ns .../08.

Sąd odwoławczy stwierdził, że zaskarżone skargą kasacyjną postanowienie oddalające zażalenie nie jest ani postanowieniem co do istoty sprawy, ani postanowieniem w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie, a tylko od takich postanowień dopuszczalna jest skarga kasacyjna z mocy art. 519¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący ograniczył się wyłącznie do prezentacji argumentów merytorycznych odnoszących się do postępowania o stwierdzenie zasiedzenia, zupełnie pomijając argumentację w przedmiocie niedopuszczalności skargi kasacyjnej i jej odrzucenia, co było przedmiotem rozstrzygnięcia w zaskarżonym zażaleniem postanowieniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W postępowaniu zażaleniowym w przedmiocie odrzucenia przez Sąd odwoławczy skargi kasacyjnej z powodu jej niedopuszczalności kontroli Sądu Najwyższego podlega wyłącznie argumentacja zaprezentowana przez Sąd drugiej instancji, która legła u podstaw odrzucenia skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy podziela argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, a żalący nie podjął nawet próby jej zakwestionowania, koncentrując się w zażaleniu wyłącznie na argumentacji poświęconej meritum rozstrzygnięcia w postępowaniu o stwierdzenie zasiedzenia.

W tej sytuacji argumenty przedstawione w zażaleniu nie podważają zasadności zaskarżonego postanowienia odrzucającego skargę kasacyjną, ani nie

mogą być przedmiotem oceny Sądu Najwyższego w postępowaniu zażaleniowym, którego istotą jest wyłącznie ocena dopuszczalności skargi kasacyjnej, a nie jej merytorycznej zasadności.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.